

[Kaj Poulsen]

le ministeren at søge sig et nyt håndværk, for det her duer vist ikke rigtig.

Når man gentagne gange har stillet spørgsmål her i salen, også til ministeren, hvad svar har man så fået? Jeg kan anbefale ministeren at læse folketingets forhandlinger fra i torsdags, hvor jeg tror jeg stillede en halv snes spørgsmål, bl.a. om de uddannelser, vi taler om også i dag. Jeg spurgte, om det ikke var korrekt, at ministeren har sparet 150 mill. kr. væk og nu siger, at vi klarer alle de ekstraordinære problemer ved, at vi får 50 mill. kr. mere. Så blev ministeren rigtig stødt på manchetterne og talte om, at man sagde frække ord, i stedet for at prøve at svare på de spørgsmål, som vi stillede for at få klaret de problemer, samfundet står i.

Må jeg så spørge ministeren: hvor lang tid vil ministeren acceptere, at de unge mennesker, som søger ungdomsuddannelserne, skal forsinkes i at få en uddannelse, for at vi kan klare kæmpeproblemet med de langtidsledige? Det er, som om den ene hånd ikke rigtig ved, hvad den anden gør, heller ikke i undervisningsministeriet. Hvis ministeren ville gå ind på en reel debat om, hvad der foregår, i stedet for at prøve at slynge om sig med tal og forvirre begreber både her og dér, kunne det være, at vi kunne få en debat, der var noget perspektiv i, og som vi kunne få noget konkret ud af, men det ønsker ministeren ikke. Han ønsker at spille sur, stødt på manchetterne osv., men det kan vi andre jo ikke tage os af.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Det, der bringer mig herop, er undervisningsministerens sælsomme bemærkninger om 1968ere og kvinder. Jeg tror, det må rable lidt for ministeren, for er det kvinderne fra 1968, der fylder op?

Nej, netop kvindernes deltagelse på arbejdsmarkedet har skabt utrolig mange nye job og har for øvrigt også skabt ændringer i familiemønsteret. Det har vi godt nok ikke hørt et ord om i dag, al den stund hverken kulturministeren eller socialministeren har været på talerstolen, så derfor synes jeg, det ville være interessant, hvis ministeren – medmindre det var en lapsus – udbyggede, hvad det er, han mener med, at kvinderne fra 1968 fylder op. Sagen er vel, at vi skal skabe et

samfund, hvor der både er plads til unge, til 1968ere og til kvinder, og vi har jo da bl.a. gode muligheder med den ny teknologi, som i dag ikke er forbeholdt nogen af kønnene.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg henviste blot til den omstændighed, at store dele af den offentlige sektor netop blev kraftigt udbygget i 1960erne og 1970erne og dermed besat med den generation, som hr. Svend Auken kaldte prop-i-hullet-generationen, og på 'en række af de offentlige ansættelsesområder var der tale om typiske kvindeområder. Det tror jeg ingen kan bestride. Bl.a. var der en fantastisk personalevækst i social- og sundhedssektoren.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Denne debat skulle jo dreje sig om ungdommens problemer, men med de sidste, der har været oppe på talerstolen, har jeg en fornemmelse af det er ved at blive en debat om os selv, for de fleste af os tilhører måske snarere den 1968-generation, som vi nok ikke kan betragte som helt ungdommelig mere. Jo, der er dette med, at først er man ung og senere bliver man yngre, men det er måske den gruppe, vi så tilhører.

Jeg synes egentlig, at der var noget rigtigt i det, som fru Jytte Hilden sagde om, at der i samfundet skal være plads til alle. Der skal være plads til de unge, og der skal også være plads til de andre, for vi ved jo også, at folk i 30erne og 40erne har problemer. Vi ved, at folk, der bliver ledige, når de er i 50erne, har enorme problemer med, hvordan de så kommer i arbejde igen.

Så når vi til sidst dertil, at vi skal træffe særforanstaltninger for de unge og for de midaldrende og for de yngre, og det ender såmænd også med, at der til sidst er nogle, der sidder og hvisker om, at man også skal lave noget specielt for mændene. Ja, så galt kunne det måske gå en dag!

Hr. Svend Auken var inde på mange ting, men sagde i begyndelsen af sit indlæg, at vi ikke bare måtte betragte det at være ung som noget negativt. Det tror jeg i høj grad er værd at holde sig for øje, for jeg ved ikke, hvor mange ordførere der i dag har været ved at tilstå, at de var ved at fælde tårer. Jeg mener heller ikke, at man bare skal hjælpe de unge; de unge skal også hjælpe sig selv,